

Gökten Et Yağar mı

– Sami Biber · 31 Ocak 2023

PEŞİN UYARI ! BU YAZIYI OKURKEN HERHANGİ BİR ŞEY YEMEYİNİZ VE İÇMEYİNİZ. ÖZELLİKLE DE ET TÜRÜ BİR ŞEY YEMEYİNİZ. *****

Öncelikle belirteyim: Amacım asla ve asla " Karne hediyesi olarak çocuğuna et aldı." Olayındaki gibi fiyatı her gün yükseldiği için almakta zorlandığımız hatta çoğu kez alamadığımız et üzerinden bir siyasi yazı yazmak değildir.

Tabii bu durumda soracaksınız: " Hocam ! Gökten et yağmayacağına göre amacınız nedir peki?"

Normal şartlar altında gökten et yağmaz. Ama 1876 yılında ABD'de gökten et yağmış.

Haa sakın " Hocam! Uçaktan ya da helikopterden atmışlardır." Filan demeyin zira 1876'da henüz ne uçak var ne de helikopter.

Neyse... Önce şu gökten yağan et olayını anlatalım zira daha sonra bir de gökten tavuk kafası yağması olayı var.

Evet...3 Mart 1876'da ABD'nin Centucky Eyaleynin Bath Country Kasabasında günlük güneşlik bir günde birden bire gök yüzünden et yağmaya başlamış. Ancak " Et yağmaya başlamış. " Derken hemen açıklayalım bu et yağmuru kasabanın her tarafında değil yaklaşık 100 metre çaplı bir alanda etkiliymiş. Yani etlerin büyük çoğunluğu belirli bir alana ve çevresine yağmış.

Böyle bir durumda doğal olarak ilk açıklama kasabanın papazından gelmiş: Kasaba papazı bu olayın Tanrının bir kutsaması ya da uyarısı olduğunu söylemiş.

Kasaba halkının genel kanaati etlerin sığır eti olduğu yolundaymış ama bir avcı "Sığır eti bu kadar yağlı olamaz. Bu olsa olsa ayı etidir" demiş.

Kasaba halkından bir kaç kişi " Madem Tanrı yolladı o halde yiyelim" demiş ve etleri pişirip yemişler. Daha sonra da kimi geyik kimi koyun eti demiş yedikleri ete.

Sonunda iş kasabanın kasabına düşmüş. Kasap etleri tadmış ve bu etlerin ne koyun ne sığır ne de herhangi bir kümes hayvanı eti olmadığını, tamamen farklı bir canlıya ait olduğunu belirtmiş.

Hiç kimsenin aklına etlerin gökten nasıl yağdığı gelmiyormuş. Herkesin kafasındaki soru: " Gökten

yağan bu etler ne eti? ”

Olay kısa sürede tüm eyalette daha sonra da ülkede duyulmuş. Öyle olunca da bilim insanları olaya dahil olmuşlar ve bilim insanları olaya karışınca artık etlerin ne eti olduğundan ziyade gökten nasıl yağdığı üzerinde durmuşlar.

Efendim, etlerin bir meteordan atılmış olabileceğini söyleyenler olmuş.

Bir kısım bilim insanları tadı hiç bir hayvanın etine benzemeyen bu etlerin yakın zamanda Centucky’de meydana gelen hortumun savurarak parçaladığı insanlara ait olduğunu söyleyince etleri yiyenler “ Biz şimdi insan eti mi yedik?” diye haftalar sonra öğürmekten helak olmuşlar. Ancak insanların “ Biz şimdi insan eti mi yedik” Diye öğürmeleri ve kusarak midelerini boşaltmaları bilim insanlarına haftalardır aradıkları sorunun cevabını da vermiş.

Evet... Bütün bu olan bitenin sebebi 3 Mart 1876’da Centucky üzerinde sürüler halinde uçan akbabaların işiymiş.

Efendim, yiyebileceklerinden çok daha fazlasını yiyen akbabalar bazen bu kadar fazla yemelerinin sonucu rahatsız olurlar ve rahatlamak için kusarlarmış. Ancak bir akbaba kusmaya başlayınca - aynen insanlarda olduğu gibi- diğer akbabalar da etkilenir ve kusmaya başlarlarmış. Bu olayda da öyle olmuş. Bir akbaba sürü halinde uçarlarken rahatlamak için kusmaya başlayınca diğer akbabalar da kusmaya başlamışlar ve yedikleri etleri kasaba üzerine boşaltmışlar. İşte o sebeple de akbabaların gökten yağdırdığı et parçalarını (yani leşleri) yiyenlerin her birinin aldığı tad farklıymış, çünkü her akbaba farklı canlıların etlerini yemiş ve sonrasında kusmuş kasabanın üzerine.

Peki gökten tavuk kafası yağması olayı ne?

Efendim, bu sefer gökten tavuk kafasını yağdıran ne akbabalar ne de diğer kuşlar. Doğrudan doğruya insanlar yağdırıyorlar tavuk kafalarını. Hem de 74 Milyon tavuk kafası (Ben söyleyenlerin yalancısıyım.) Neden mi? Açıklayalım.

II. Dünya Savaşı yıllarında kuduz virüsü önce Polonya’da bilhassa vahşi hayvanların ısırıklarıyla insanlar arasında yayılıyor ve nihayet 1967’de İsviçre’ye ulaşıyor.

İsviçreli bilim adamları oturup düşünüyor taşıyorlar: Bu virüsü en fazla yayan canlı tilkiler. O halde tilkiler üzerine yoğunlaşmak lazım.

İlk etapta tilkileri yakalayıp tek tek kuduz aşısı yapmayı düşünüyorlarsa da zor ve zahmetli iş. En doğru karar: Aşığı tilkilere yedirmek. Yani yenilebilir bir aşı üretmek.

Derken efendim 1978 yılına kadar araştırmalar deneyler sürdürülmüş ve sonunda Franz Steck adlı bir mikrobiyolojist izole bir alanda yenilebilir kapsüller kullandığında hiçbir şekilde virüsün yayılmadığını görmüş.

Virüsün bu şekilde yayılmadığını anlayınca artık virüsle savaşılabilmek için pratik bir yolla vahşi hayvanların yaşam alanlarına aşı içerikli yem bırakmaları gerekiyordu. Bunun için aşı kapsüllerini köpek maması, yumurta, sosis gibi şeylere saklamaya çalışmışlar ama bu yemler pek işe yaramamış. En sonunda deneye yanıla tavuk kafalarının tilkileri fazlasıyla cezbedtiğini fark edip aşı kapsüllerini tavuk kafalarının içine saklamaya başlamışlar.

Steck ve ekibi ilk başta Cenevre'de 4050 tavuk kafası ile deneme yaparak tavuk kafası yönteminin gerçekten de virüsü azalttığını tespit etmiş. Bunun üzerine tavuk kafası yöntemi dikkat çekmiş ve devlet bu yöntem için seri üretime geçmiş.

Virüsle mücadele ekipleri aşıları tavuk kafalarının içine yerleştirip tavuk kafasıyla dolu helikopterlere binmiş ve bu tavuk kafalarını taşra bölgelerde, ormanlarda ve benzeri tilki yaşam alanlarında gökten yağdırmışlar. 1984 yılına kadar toplam 52.000 tavuk kafası yağdırılmış.

Bu yöntemin işe yaradığını gören Almanya, Fransa gibi diğer Avrupa devletleri de kendi tavuk kafası yağmurlarını başlatmış ve bu işleme 1996 yılına kadar devam etmişler. 1996 yılına gelindiğinde artık kuduz neredeyse yok olacak düzeyde azalmış. O yıla dek ise gökten toplam 74 Milyon tavuk kafası yağdırılmış.